

BANSKOBYSTRICKÝ SKAUT

BANSKOBYSTRICKÝ
SKAUT

ČÍSLO 3

marec 1998

V. ROČNÍK

Vláda zimy končí, na trón nastupuje jar - symbol mladosti a krásy, nedbá na dátum v kalendári a ozýva sa čoraz silnejšie. Hoci noci sú ešte chladné, ba teplota sem-tam klesá ešte pod nulu, dni sú už plne v jej moci. Zo zeme, spomedzi listov, vynárajú sa prví zvestovatelia jari - "kašky" (Prvosienka bezbyľová). Pekné žlté kvietky spestrujú, zatiaľ ešte jednofarebnú, donedávna zimnú prírodu, ba kde-tu vidieť novú zelenú trávku, vtáčiky sa ozývajú akosi veselšie a tešia nás svojimi pesničkami a ožívajú aj malí lesní obyvatelia - chrobáčky, pavúčky. Nájst' zbytky snehu začína byť obtiažne, hoci ľahké to nebolo ani počas tohtoročnej krátkej zimy. Ani nie dva roky späť bola na Veľkú noc rekordná výška snehovej pokrývky v Kremnických vrchoch, kde

dosahovala výšku jedného metra a viac a teraz je tu tohtoročná zima, kde začiatkom februára zmizla aj posledná vrstva snehu v našom okolí.

Pookrievame pomaličky aj my skauti, naše pobyty v prírode sa predlžujú a z chát vychádzame do voľnej prírody, kde strechu nám robia hviezdy, uspáva nás zurčiaci potôčik, šum lesa a praskanie horiaceho raždia v ohníku.

Vyčistíme studničky, v ktorých zostalo napadané lístie z nedávnej jesene, opravme vypadnutý kameň z jej obruby, kadial' nám vyteká neposlušná vodička a narovnajme žliabok, aby všetko bolo tak, ako to má byť a čistá, príjemne chladná, osviežujúca, životodárna tekutina osviežila i ostatných obyvateľov a návštevníkov lesa! Naučme sa s prírodou spolunažívať, dávať a nie len brať. Veď príroda stvorila nás a nie my ju!

Ľuboš

22. MAREC - SVETOVÝ DEŇ VODY

Tak ako sa každý marec oddávna opakuje prvý jarný deň, objavil sa v posledných rokoch nový významný deň - Svetový deň vody, pripadajúci na 22. marec. Jeho zaradenie do svetového kalendára významných dní jasne dokumentuje stúpajúci význam vody pre ľudstvo v globálnom meradle.

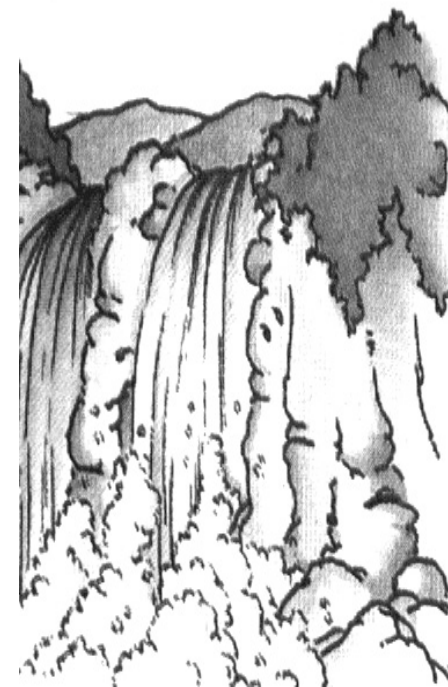
Bez vody nie je život - voda je základnou zložkou prírodného prostredia a existenčnou podmienkou sociálneho rozvoja a ekonomických aktivít každej spoločnosti.

Možno to znie prehnane, keď sa povie, že voda je všade okolo nás. Po hlbšom zamyslení však zistí, že je to skutočne tak. Je v ovzduší, či ako vlhkosť, alebo vo forme oblakov, hmly, je na povrchu zemskom, v každom živom organizme. Jej existencia je neodškriepiteľná aj pod povrchom Zeme, v niektorých prípadoch až v niekoľkokilometrovej hĺbke.

Voda je najrozšírenejšou látkou na Zemi, pokrýva takmer 71 % celého zemského povrchu. Množstvo vody v oceánoch, riekach, atmosfére, pôde, rastlinstve, živočíšstve, ľadovcoch, ako i pod zemským povrchom sa odhaduje na 1338 - 1500 mil. km³. Z tohto obrovského množstva vody, ktoré sa nachádza na zemi je 97 % slaná voda. Ostávajú nám teda iba 3 % z celkového množstva na sladkú vodu,

V prírode sa voda vyznačuje osobitným postavením, nakoľko na rozdiel od ostatných prírodných surovín, ktoré sa spravidla po jednom použití znehodnocujú, voda podlieha neustálým zmenám a ustavične sa regeneruje svojím obehom v prírode. Do tohto kolobehu vody aj vplyvom všestranného rozvoja spoločnosti čoraz viac zasahoval človek, čím vznikala a dodnes trvá mimoriadne dôležitý vzťah medzi vodou

a spoločnosťou. Preto nech 22. marec je príležitosťou pre nás všetkých na zamyslenie sa a prehodnotenie nášho

skutočného vzťahu k vode - tekutine, bez ktorej život kdekoľvek na Zemi nie je možný.

M. Krištof - vlča

OD NAŠICH ČITATEĽOV...

Vážená redakcia - Po prvýkrát som čítala Váš časopis Banskobystrický skaut. Uvítala by som v ňom rubriku, ktorá by motivovala deti k úcte k hodnotám, ktoré vytvoril človek. Aby si viac všímali okolie, v ktorom sa nachádzajú, ako vypadá a neničili to, čo bolo vytvorené. Rubrika by mohla mať názov: Tak sa to nemá robiť!

Nie je to tak dávno, čo v B. Bystrici boli postavené nové autobusové zastávky so stánkami a pozrite sa ako vypadajú. Var niet stánku, ktorý by nebol počmáraný sprejom. Myslite si, že je to pekné? Keď chce niekto kresliť, mal by to robiť na vyhradených miestach. O nič lepšie nie sú na tom ani cestovné poriadky. Len čo sa vylepí nový cestovný poriadok, už je dočmáraný, alebo dotrhávaný. A viete ako vypadá podchod pri Štefaníkovom nábřeží (pri Drukose)? Hrozne. Je dočmáraný, má vymlátene sklá na výkladoch, vybité a povytýrhané svietidla. Ten čo ničí hodnoty, ktoré majú slúžiť všetkým si určite neuvedomuje, že tú škodu, ktorú on spôsobil musí niekto zaplatiť. A ten "niekto" je nie nik iný ako občan. Zaplatí to z daní, ktoré sa odvádzajú štátu a ktoré by sa mohli využiť na prospešnejšie veci, ako je zdravotníctvo, školstvo, alebo kultúra. Mohla by som ďalej menovať, čo by sa nemalo robiť, ale na to prídu určite aj deti.

Čitateľka - Jana

DEŇ SESTERSTVA.

Deň sesterstva slávia skautky na celom svete a ani my nie sme výnimkou. Každoročne sa v tento deň stretávame, hráme na gitarách, spievame... jednoducho sme spolu. Ani tento rok sme nezabudli na túto peknú tradíciu. Zraz bol, ako zvyčajne, v Dome kultúry v Podlavciach, ale tentoraz mal program na starosti náš oddiel. Ako sa blížila štrnásť hodina, ľudí pribúdalo. Bol najvyšší čas rozložiť po stoloch fotky z akcií, pripraviť stoly s občerstvením a vyriešiť ešte niekoľko malých organizačných problémov. Keď sme konečne všetkých oficiálne privítali, program sa mohol začať. Na úvod Muška vyzvala Ľuboša, aby nám povedal niečo o dni sesterstva, ale ten sa tomu diplomaticky vyhol. Našťastie bola tu ešte Mikanka, ktorá to všetko nenápadne zachránila. Potom už prišla na rad

prvá hra – atypická zoznamovačka a po nej ďalšia – kto nafúka najviac balónov. Teda myslela som si, že to bude ľahšie. Nech som sa snažila akokoľvek,

ZALOŽENIE 6. ODDIELU SKAUTOV V SÁSOVEJ .

V novembri 1997 bol na sídlisku Sásová založený 6. oddiel skautov. Svoj domov našiel v saleziánskom mládežníckom stredisku, ktoré bolo otvorené v septembri minulého roku. Začali sme v skromných podmienkach, pretože klubovne sú zatiaľ zariadené len tým najnutnejším, čo je pre činnosť potrebné – stoličkami a stolmi. Napriek tomu veríme, že aj naša klubovňa bude raz vyzeráť tak, ako sa na skautskú klubovňu patrí. Najväčším problémom v súčasnosti je malý počet členov. Aktívne sa do činnosti zapája približne osem budúcich skautov. Títo vytvorili družinu, ktorú pomenovali po našej najkrajšej mačkovitej šelme - rysovi. Väčšina bratov navštevuje 7. ročník základnej školy, len jeden člen je tretiak.

Aj napriek krátkemu trvaní nášho oddielu pracuje veľmi aktívne. Jednou z prvých akcií na ktorej sme sa snažili zviditeľniť, bolo Betlehenské svetlo. I keď na jeho prípravu bolo opäť málo času, myslíme si, že oproti minulému roku bola jeho organizácia zvládnutá lepšie a Betlehenské svetlo sa dostalo aj na miesta, kde sa nám to v minulosti nepodarilo.

Pravidelne každý týždeň mávame schôdzku a minimálne dva krát do mesiaca chodíme na skautské výpravy. Tieto sme doteraz orientovali najmä do blízkeho okolia nášho sídliska, pretože sa domnievame, že poznať svoje okolie patrí k základným povinnostiam, ale aj potrebám každého skauta. Neobmedzujeme sa však len na najbližšie okolie, ale snažíme sa výlety spestriť aj spoznávaním vzdialenejších miest. Jedným z takýchto vydarených

skončila som iba s jedným balónom a aj ten mi praskol. Teda tie včely majú, ale výdrž.

Kým sme nafúkali všetky, takmer každý si už našiel inú zábavu a nebolo ľahké zorganizovať opäť niečo oficiálne, ale podarilo sa. Zaspievali sme si, Čiko zorganizoval dostihy, pamäť sme si potrápili telefónom a snažili sme sa uhasiť "latrínu". Čas však neľútostne plynul. "Prečo že máme opustiť...", rozliehalo sa miestnosťou a posledným stiskom ruky sme sa museli rozlúčiť.

Ešte raz by som sa chcela poďakovať všetkým, ktorí prišli a dúfam, že sa čoskoro opäť stretneme. Šidlo

podujatí bol prechod zo Starých Hôr do Sásovej.

Náš oddiel je zložený z nových členov, a preto sú schôdzky aj výlety organizované tak, aby sa všetci mohli dobre pripraviť na zloženie nováčikovskej skúšky. Bratia pristupujú k plneniu jednotlivých úloh veľmi zodpovedne, veď termín jej skladania sa už nezadržateľne blíži. Po úspešnom absolvovaní bude nasledovať jedna z najkrajších udalostí v živote každého skauta - skladanie skautského sľubu. Predpokladáme, že ak všetko pôjde podľa plánu, uskutočníme sľub koncom apríla pravdepodobne v Sľubovej rokline spoločne s 1. vojom vlčat.

Vyvrcholením činnosti každého skautského oddielu je zorganizovanie letného skautského tábora. Aj napriek tomu, že nás je zatiaľ málo, chceme sa s prvým rokom jestvovania nášho oddielu rozlúčiť na letnom tábore. Jeho miesto nemáme ešte vybrať, ale existuje už niekoľko alternatív, z ktorých sa pre jednu rozhodneme.

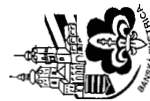
Záverom sa chceme poďakovať všetkým, ktorí nám pri našej činnosti pomáhajú. Predovšetkým okresnému vodcovi, bratovi Akelovi ako aj členom okresnej rady za podporu a pochopenie pre založenie nášho skautského oddielu. Naša vďaka patrí aj bratom Saleziánom za morálnu, ale aj materiálnu pomoc a živý záujem o život oddielu.

Pozývame chlapcov vo veku od 11 do 14 rokov medzi nás. Príďte a my urobíme všetko pre to, aby ste sa s nami cítili dobre. Aby ste prospešne a zaujímavovo strávili voľný čas či už pri klubovej činnosti alebo v lone nádhernej prírody.

Grizly - 6. oddiel skautov

Polárka

BANSKOBYSŤRICKÝ SKAUT

JEDEN BOŽK...

Týmto príbehom by som chcela osloviť všetkých ľudí. Skúste spomaliť tempo svojho života, zamyslieť sa a možno sa stanete lepšími. Všímajte si všetko okolo seba a snažte sa všade rozdávať lásku. Príbeh o ktorom chcem písať, sa stal dievčaťu, ktoré patrí medzi nás, skautov.

Stalo sa to v nedeľu 21. decembra v roku 1997. V tento deň priniesli skauti z Viedne do Bystrice Betlehenské svetlo. Chudáci, boli unavení z cesty, tak radšej išli oddychovať domov. My, ktorí sme ich boli privítať, sme aj s niektorými vytrvalcami mali za úlohu roznieť to Betlehenské svetielko. Rozdelili sme sa. Časť išla do detského domova a druhá do domu dôchodcov.

Ja som bola medzi tými, ktorí išli do domu dôchodcov. Boli sme asi desiat. Ľudia z tohto domu vôbec nevedeli, že máme prísť. Po príchode nás čakali začudované pohľady stareníek a starčekov, ktorí tu našli druhý domov. Vysvetlili sme im, že sme pre nich doniesli Betlehenské svetlo, svetlo priamo z Betlehema, ktoré je znakom lásky a pokoja. Prišli sme presne keď obedovali a potom mali ešte obedňajšiu prestávku. Začali sme si pripravovať aspoň nejaký malý program. Potichu sme si spievali

vianočné piesne a mali sme dokonca aj dve gitary, ktoré sme využili. Zopár ľudí sa na nás pozeralo a jeden starček nám začal vysvetľovať, že práve majú obedňajšiu prestávku, aby sme nevyrušovali. Ostatní ľudia mu protirečili, že potichu si bez problémov môžeme hrať.

Lenže on si stále tvrdil svoje a nechcel ich akceptovať. Stále nám opakoval, že o takých 20-30 minút si môžeme robiť čo chceme. Všetkým pomaly začala dochádzať trpezlivosť.

Veď počúvajte niekoho, kto opakuje stále to isté dookola a ešte sa 5-krát spýta či rozumieme. Nikto z nás nemal chuť počúvať

ho a nie ešte s ním komunikovať. Až na jedno dievča. Vľúdne mu vysvetľovala, že budeme ticho a rozprávala sa s ním úplne prirodzene. Chápali sme, že starček je asi dosť osamelý. Mal zrejme svojskú povahu a veľa ľudí sa s ním nerozprávalo. Potreboval niekoho s kým by sa mohol porozprávať a možno potreboval práve mladých ľudí. Lenže my sme mali starosti, aký program vymyslíme. Asi po dvadsiatich minútach nás zavolali do jedálne. Na úvod sme povedali niečo o Betlehenskom svetle, o jeho tradícii a vzniku. Zaspievali sme niekoľko kolied, bolo to síce hrozné, pretože sme nevedeli ani z jednej viac ako jednu slohu. Spievali sme aj hitovky ako Holubí dým, Frenky Dlouhán atď. To tiež nebolo ani zďaleka stopercentné. Ale tí ľudia si to nevšímali. Tlieskali nám, ale pre nás boli najkrajšie úsmevy na ich tvárach, ktoré nám dodávali odvahu a energiu. Nakoniec sme si spolu zaspievali Tichú noc. To dievča, o ktorom som už písala, sa ešte s niektorými ľuďmi rozlúčila, zaželala im krásne Vianoce a pobozkala ich na rozlúčku. Medzi tými ľuďmi bol aj starček, ktorý nám na začiatku zakázal hrať. A vtedy jej povedal tú krásnu vetu, na ktorú nikdy nezabudne: "Už päť rokov ma nikto nepobozkal. Ďakujem." "Pozbierali sme si veci, obliekli sme sa a ešte sme chvíľu stáli pred budovou. Dievča malo v očiach slzy... Starček ešte vyšiel pred dom a zavolať na ňu. Rozlúčili sa. Potom sme všetci odišli. Tým dievčaťom bola Muška. Muška, chcela by som sa ti poďakovať. Je krajšie niečo také zažiť, ako čítať nejaký príbeh zo Slepčej polievocky. Naučila som sa, že stačí veľmi málo na to, aby sme človeka urobili šťastným. Stačí iba trochu lásky.

UMIERÁČIK NAD ATRAKCIOU

Čiernohronská železnica vo finančnej agónii. Ak sa nenájde spôsob, ako napojiť financovanie Čiernohronskej železnice na štátny rozpočet, ozve sa jej umieráčik. Problémy tejto slovenskej atrakcie v Čiernom Balogu neodstráni jednorazová výpomoc, chýba systémové riešenie.

Železnička, jediná svojho druhu na Slovensku, je v agónii, prítom už pripravuje začiatok sezóny od 1. mája. Ako slamy sa chytá uvažovanej celonárodnej zbierky. Pravidelnú sezónu - turistickú prevádzku na úseku z Hronca do Čierneho Balogu a Vydrovskej doliny zabezpečujú v súčasnosti dvoma historickými parnými lokomotívami, vyrobenými v roku 1921, resp. 1948. Obe sú v prevádzke spolu so súpravou historických osobných vozňov, vrátane novopostaveného reštauračného vozňa.

Silvia
z dvojky

3. ODDIEL V AKCII - ALEBO NOVÁČIKOVSKÁ SKÚŠKA.

Všetko sa začalo 6.2. v piatok o piatej. Stretli sme sa na autobusovej stanici. Autobus nechodil a ľudia pribúdalo, tak sme išli do Zvolena vlakom. Pokiaľ sme si kupovali lístky na vlak, zmizla kdesi polovica oddielu. Už sme sa vzdali myšlienky, že sa s nimi ešte tento víkend uvidíme, keď 5 minút pred odchodom vlaku dokvitol jeden z pohrešovaných a oznámil nám, že nás čakajú na 3. nástupišti, kam ich odviezol Tomy (vlak smer Vrútky), stihli to. Vo vlaku sme sa rozprávali, čo všetko budeme robiť a ako ďaleko treba šlapať na chatu. Vystúpili sme z vlaku a prestúpili na autobus, smer Madačka.

Po vystúpení z autobusu sme ešte asi hodinu šlapali na chatu. Ešte sme neboli ani v polovici cesty a už nás boleli nohy. "Už sme tu?": pýtali sa niektorí stále dookola Balu-a. Okolo 22⁰⁰ sme dorazili na miesto určenia. Nielen neskoro, ale aj zničení, vymrznutí, ale predsa nadšení nočnou prírodou. Hneď sme sa zložili a hľadali si miesta na spanie. Balu zakúrili v peci a v krbe. Večera bola vlastná a po nej nás mladších poslali spať. Keď sme zaspali Josy, Peter, Jano, Tomy a z časti aj Budy a Maťo "kukali v telke" nejakých "ufónov", o ktorých nemáme písať, ale my im to doteraz neveríme. Myslíme si, že pozerali filmy určené divákovi nad 18 rokov.

Keď sme vstali a šli sa pozrieť, mimozemšťania už boli preč". Ráno sme sa zobudili a bola nám v chate zima. Vybehli sme von, kde bolo teplejšie. Raňajky boli tiež vlastné a po nich sme sa niektorí začali učiť na nováčikovskú skúšku. Medzi tým sme nanosili do chaty drevo. Kučy pritom našiel káru. Neskôr sme sa na nej spúšťali dolu cestou. Vtedy sme našli pod cestou kanál, ktorý bol zamrznutý. Prevliekli sme cezeň lano a šmýkali sme sa v ňom po chrbte. Doobeda začala nováčikovská skúška. "Starí" nám ju pripravili ako orientačný beh. Po okolí sme hľadali rôzne stanovišťa. Na začiatku niektorí trochu blúdili, pretože auto prešlo po značke a zmenilo ju, ale potom už šli dobre. Na otázky, ktoré boli na jednotlivých stanovištiach, sme vedeli väčšinou odpovedať. Ak sme nevedeli, odpovedali sme neskôr v chate. Potom nasledoval obed, ktorý bol celkom dobrý. Keď sme dojedli, išli sme urobiť hojdačku (Adam a Boris). Nedarilo sa nám, až kým nám okoloidúci Budy nepomohol. Prišli tam skoro všetci a hojdali sa. Neskôr sme zahájili guľovačku na živý a pohyblivý terč, ktorým bol hojdajúci sa. Keď nás to už prestalo baviť, išli sme obzrieť lazy, popozerať staré domy. Po návrate sme zlikvidovali hojdačku a išli do chaty. Ľuboš v chate práve dovaril večeru. Mäso so zeleninou a ryža. Ryža nám vôbec nechutila, bola prihorená a čo neprihorelo, to smrdelo po prihorenom. Rozhodli sme sa, že ju dáme psovi. Spočiatku mu chutila. Chudák, ktovie či sa dožije puberty? Potom sme išli spať. Na raňajky bola rybacia pomazánka - Tomy, ktorá taktiež skončila u psa v bruchu. Ráno sme sa pobalili. Zbytok voľného času sme sa motali len okolo chaty, pretože nás čakala dlhá cesta k zastávke autobusu. Popredu odišla prvá skupina. Po príchode druhej skupiny sa začali na zastávke hrať hry. Hrali sme hru "koza" a Kučy počítal autá. Druhá hra bola hra s menom Hu tu tu..

Po príchode autobusu sme hneď nasadli a išli domov. Každý sa tešil domov. Vo Zvolene sme prestúpili na vlak. Vystúpili sme na stanici v Radvani, a asi piati išli ďalej až na hlavnú stanicu. Sme radi, že sme sa v poriadku vrátili domov, lebo Budy skoro nastúpil do vlaku, ktorý išiel opačným smerom.

Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

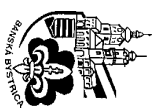
Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

Adam, Boris, Mišo, Kučy, Dominik (kreslil Quany)

BANSKOBYSŤRICKÝ ŠKAFUT

AK VIEŠ, TAK NÁM TO POVEDZ... AK CHCEŠ, TAK SA ZASMEJ... AK SI RÝCHLY, TAK (UHÁDNI) UTEKAJ...

Celých 298 km sa vinie stuha rieky pomedzi vrchy, vršky a dolina, mestá a dediny, kým sa spojí s európskym veľtokom - Dunajom. Uzučký, kľukavciaci sa potôčik najskôr pozbera vody pod Kráľovou hoľou a potom rastie a mohutnie, silnie - aj zásluhou svojich prítokov Hronca, Slatiny, Jasenice, Sikenice, Bystrianky... O akú rieku sa jedná? - 5 bodov L

Indiánske značky

- 1 a, zvalený strom
b, ponáhľaj sa
c, mier 2 body
- 2 a, duch
b, život
c, slnko

Viete že ...
Najvyšia kostolná veža na Slovensku je 87 metrová neogotická veža v Spišskej Novej Vsi.

Kto správne určí, čo je nakreslené na obrázku vľavo dostane 10 bodov.

Nedávno som bol v chovoproducte a videl som tam troch papagájov. Zvonku boli navlas rovnakí, líšili sa však značne cenami. Prvý stál 1.000,-Sk. Na moju otázku, prečo tisíc mi odpovedali, že preto, lebo vie rozprávať. Druhý stál 2.000,- Sk, lebo vraj vie hovoriť slovensky aj anglicky. "A ten tretí, čo vie, že stojí 4.000,- Sk?": spýtal som sa. Ten nevie vôbec nič. Tak prečo tá cena? Prečo, pretože tí dvaja ho oslovujú "šéfe".

Nieko je rád, že niekomu môže pomôcť. Nieko nič nerobí, len sa pozerá. Nieko robí všetko, aby nemohli robiť ostatní.

Nieko je rád, že niečo robí. Nieko je rád, že niečo robí a má funkciu. Nieko je rád, že nič nerobí a má funkciu.

Za kvízy a súťaže bolo za mesiac február rozdelených 100 bodov.

Ten, kto donesie ukázať BBS, kde bude mať **Odpovede s napísanou** (ne)správnou odpoveďou, svojím podpisom od rodičov, kamarátov, známych..., menom a číslom oddielu, ale i pripomenky, nápady a s uvedením, čo si prečítali, alebo čo sa im samozrejme články môžete odovzdávať v klubovni 3. (ne)páčilo - dostane 5 bodov, za každý podpis. chl. oddielu v Juniore - suterén, každý utorok od 16-17³⁰, Ten, kto donesie od nich do BBS článok - alebo br. Havranovi, alebo cez svojho vodcu, alebo cez dostane 10 bodov, za každý článok. členov redakčnej rady vo vašom oddieli.

LESNÉ NOVINY...

Začali sa zásunbné lety orlov . Staré Hory - V týchto dňoch sa začali zásunbné lety orlov skalných, ktorými si každoročne obnovujú svoj partnerský vzťah. Potvrdzujú to poznatky odborníkov z pozorovania vo Veľkej Fatre, kde hniezdi päť párov orlov, a v Starohorských vrchoch, kde žijú dva páry. Tieto vzácne vtáky si ostávajú verné až do smrti. Odborníci odhadujú, že na Slovensku ich hniezdi 40 až 50 párov. Uviedol to pracovník Ústavu ekológie lesa SAV Výskumná stanica Staré Hory Miroslav Saniga. Dodal, že zásunbné lety budú pokračovať aj v marci. Po spárení samička znesie začiatkom apríla obyčajne dve vajčká, ktoré zohrieva približne 40 dní. Samček sa jej v tom čase stará o potravu a na hniezde ju vystrieda len niekoľkokrát. Malé orličatá sa vyliahnú v máji a hniezdo, obyčajne postavené na skale alebo vysokom strome, opustia v auguste. Pri zásunbných letoch letí párik orlov tesne vedľa seba a odstup medzi nimi je stále takmer rovnaký. Raz za čas obyčajne samček naberie výšku a v zdanlivom strmhlavom útoky sa spustí na partnerku. V okamihu, keď by zdanlivo malo dôjsť medzi nimi k zrážke, sa spodný z orlov obráti a niekedy sa oba orly pri tomto manévri spoja pazúrami. Takéto lety sa teraz odohrávajú v našich vysokých pohorách - vo Vysokých a Nízkyh Tatrách, Veľkej a Malej Fatre a v Chočských vrchoch, kde tieto vtáky ešte žijú.

Lykovec už aj v Dolom Smokovci Na Žitnom ostrove kvitnú snežienky a bez kvetov v tohoročnom extrémne teplom a vlhkom januári či februári nie sú ani v oveľa vyšších polohách. Vo Vysokých Tatrách rozkvitli lykovec. Zatiaľ, našťastie, kvitnú iba tatranské lykovec. (V súčasnosti v Banskej Bystrici a okolí môžeme už vidieť kvitnúť snežienky, prvosenky, šafrány a lykovec - pozn. redakcie.)

ZVEDAVKA MESTSKÁ - TRENČÍN

Jedného pekného dňa sme sa vybrali na zvedavku do Trenčína. Stretli sme sa na veľkej železničnej stanici. Prvý vlak nás priviezol na Vrútky a tam sme prestúpili na druhý vlak, ktorý nás dovezol priamo do Trenčína. Išli sme do klubovne, kde sme si oddýchli, zahriali a najedli. spať sme sa vybrali k dvom starším sestram. Ráno sme sa stretli v klubovni, kde začala súťaž. Boli tam dievčatá zo Zvolena, Žiliny, Trenčína. Dostali sme papiera, kde boli napísané otázky o meste. Keď sme to už mali hotové, išli sme s tým do klubovne. Cestou sme si niečo zajedli. V klubovni sme to vyhodnotili. My B.B. sme sa dostali na pekné 3. miesto. Potom sme sa rozlúčili a išli domov. Bolo tam veľmi dobre.

Skalka

KORDÍKY - KRÁLIKY

Jedného pekného dňa som sme sa vybrali bežkovať. Stretli sme sa na autobusovej stanici. Keď sme vystúpili, všetci sme sa pobrali na Skalku. No po chvíli sme už nevládali a spomali sme. Cesta bola krásna. Keď sme vyšli na Skalku, boli sme poriadne zadychčani. Hneď sme si obuli bežky a išli ďalej. Tí, čo nemali bežky, išli so Nšo-či. Cestou sme videli Prašivú a šli sme cez Gergeliho tunel. No potom sme

sa pozreli na hodinky a začali sme bežať, lebo sme nemali dosť času na spätočnú cestu. Doktoré včielky sa dokonca viedli aj na skútri , len aby sme chytili autobus. Žiaľ, autobus nám ušiel, a tak sme nevedeli, čo máme robiť. Watutku napadlo, že by sme si mohli stopnúť auto. Stopli sme si auto, ale tak sa ponáhľali, že nás (Andrejku a mňa) tam zabudli. Zistili to až v B. Bystrici, a tak sa po nás vrátili až na Králiky. No našťastie sme tam boli, a tak sa všetko dobre skončilo.

Anka Kubánová - Ibis

BANSKOBYSŤRICKÝ SKAUTSKÝ ÚTVAR

Zahrančie prisľúbilo skautom sedem miliónov na obnovu objektu, o ktorý však zrejme prídu

BANSKÁ ŠŤIAVNICA (SME - ks) - Nadácia Baden-Powella a Slovenský skauting v Banskej Štiavnici, získali prednedávnom prisľub holandského sponzora na plň a švajčiarskeho na dva milióny korún. Sú určené na realizáciu skautských aktivít, medzinárodným i na vytvorenie táborových podmienok pre telesne postihnutých skautov. Predovšetkým vlak na rekonštrukciu objektu bývalého Centra voľného času, kde má sídliť Národný skautský dom a kancelária Svetovej organizácie skautského hnutia - WOSM. Napriek tomu, že vlni v máji MsZ v Banskej Štiavnici podporilo myšlienku zriadenia tejto inštitúcie a kladné stanovisko vyjadril i Krajský úrad B. Bystrica a v decembri pod-

písali nadácia a Okresný úrad B. Štiavnica kúpno-predajnú zmluvu, dnes je existencia Národného skautského domu v spomínanom objekte viac ako neistá. Dvaja iniciatívni vysokopostavení predstavitelia mesta ponúkli objekt Hlavnému banskému úradu a Slovenskej banickej komore, ktorá má na základe schválenia NR SR sídliť v meste od 1. júla t. r. Objekt však mestu nepatrí. Spomenutí predstavitelia rokovali v Bratislave v meste primátora Mariána Lichnera, no ako sa ukázalo na mimoriadnom zasadnutí MsZ, bez jeho vedomia. „Koncom januára sme dostali z okresného úradu oznámenie, že s Nadáciou Baden-Powella a slovenským skautingom ráň uzavretú zmluvu v súvislosti s

presídlením Hlavného banského úradu do tejto budovy,“ povedal Jozef Šteffek, náčelník slovenského skautingu. Nielen štiavnickí, ale aj skauti z celého Slovenska a zahraničia, venovali obnove budovy veľa svojho voľného času a za množstvo brigádničských hodín nežiadali finančnú odmenu. Svoju činnosť a budúce aktivity medializovali prostredníctvom tlače a Interneta. Dnes sa cítia byť oklamaní. „Keď sa naši sponzori dozvedia, že objekt strácame a za akých okolností, bude to hanba, v zahraničí nebudú Slovákov považovať za serióznych ľudí. Keď objekt stratíme, so skautingom v B. Štiavnici končí. Som náčelník bez kancelárie...“ skepticky skonštatoval J. Šteffek.

Servis Team - výzva

V dňoch 26. 6. - 5. 7. 1998 sa v okolí mesta Žamovica uskutočnila najväčšia akcia v dejinách Slovenského skautingu "Stretnutie skautov v srdci Európy EUROCOR '98". Na zabezpečenie je potrebných 400 členov servis teamu - ST, ktorí pomôžu zabezpečiť chod akcie. Každá pomocná ruka je potrebná a času nie je navyš. Ak máš čas, záujem a chuť vsúpiť do ST, ozvi sa čo najskôr Lenke Plavuchovej, Moskovská 15, 974 01 Banská Bystrica, č. tlf.: 321 24. Skautské zvesti január 1998

Najbližšia redakčná rada bude 26. marca (štvrtok) v klubovni 4. odd. dievčat.

Okresná rada bude zasadať 12.3.1998.

Maroko '95.

Táto cesta sa v skutočnosti začala už niekedy v roku 1993 v kempe "Le Žu" pod "Mont Blankom". Tam sme po večeroch pri dobrom francúzskom víne počúvali Ivanove rozprávania o Saharských dobrodružstvách... Taktó nejako začína rozprávania Pavla Dekréta o návšteve Maroka. Kto má záujem o rozprávania o tejto krajine (s premietaním množstva diapozitívov a so zvukovými nahrávkami), ozvite sa čo najskôr Ľubošovi.

To, aký si, zaznieva z teba tak hlasno, že nepočujem, čo hovoríš
Ralph Waldo Emerson

SLOVENSKÝ SKAUTING - OKRESNÁ RADA

Kollárová 50, 974 01 Banská Bystrica

Pripravila redakcia BBS

Na PC spracoval „Ľ & Rys & Šidlo“

Časopis podporila: KN ZM B. Bystrica

Sure-a

Vytlačila: Sure-a

